

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:

הדלקת נרות: *16:12
צאת השבת: 17:19
רבינו תם: 17:54

שבת שלום ועבורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

סכנות נשים צדקניות

פנינה לנשמה

סכנת הרחוב

יעקב אבינו עליו השלום, ש"מיטתו שלימה", כל בניו צדיקים גמורים, שבטי י-ה. יעקב אבינו – ומעשה דינה? צרה שכזו, איומה ונוראה! הרי זה מזעזע! איך זה קרה?

ורבותינו הקדושים מצביעים על גורם שנראה קטן ופעוט ושולי כל כך: "ותצא דינה". היא יצאה לטיול. טיול תמים, "לראות בכנות הארץ". הופעה של זימרה ומחול, כדברי חז"ל. אז מה קרה, מה כל כך נורא? "אמר רבי ברכיה בשם רבי לוי: משל לאחד שהיתה בידו ליטרא בשר (עטוף במעטפת). כיון שחשף אותה – ירד העיט וחטפה ממנו. כך: ותצא דינה – מיד: יירא אותה שכס בן חמור".

תשאלו: האם באנו להטיף שילדינו ישארו בבית, ולא יצאו החוצה? ובכן, נגדיר זאת כך: בראש ובראשונה, עלינו לעשות את הבית למקום שיהיה נעים ונחמד לילדים לשהות בו יותר ויותר. שנית, לא להכניס את הרחוב הביתה, והכוונה היא לתקשורת מרעילה ומזהמת, משחיתה עד היסוד. להשגיח על כך, שהבית יהיה מוגן מפני הרוחות הרעות והמורעלות. ושלישית: שכאשר הילדים יצאו – שיהיו הם ויהיו הוריהם מודעים לסכנות הרחוב! שהם והוריהם יפקחו עין, יזהרו מפיתויים ומדוחים! שההורים ידעו לאן הילדים הולכים, עם מי הם מתחברים, באיזו חברה הם מבלים, ותחת איזה פיקוח! והדבר האחרון, וקשור הוא לזה שלפניו: במדרש וכן ברבינו בחיי זצ"ל, מצויין פרט נוסף: שדינה יצאה מקושטת. ודאי שלא חשבה לשאת חן בעיני אותו נכרי, מתחלחלת היתה לשמע הרעיון. מדוע התקשטה, סתם כך. תכונה נשית. אבל יש לקחת בחשבון שזו תכונה מושכת אש, תכונה מסוכנת. והתורה ודאי שלא רצתה לדבר בגנותה של בת יעקב, אבל ספר הוראות והדרכות היא, וביקשה להסב תשומת לבנו לסכנה. שנפיק ממנה לקח וננצל מכל רע! (מעייני השבוע)

התחלפת ונושאתי

סיפור מיוחד שהגיע למערכת:

הבן שלי בן שנה לא הרגיש כ"כ טוב ולאחר בדיקות דם שיצאו לא תקינות הרופא שלח אותי לבית חולים לבדוק את מצבו ולקבל טיפול רפואי מתאים, מאוד נלחצתי והחלטתי לקבל על עצמי מספר קבלות בצניעות כדי שנזכה לראות ישועות בס"ד,

דבר ראשון זרקתי מהארון חולצה ללא שרוולים וכן קבלתי על עצמי למשך שבוע לא לשים אודם בכלל ובנוסף קבלתי על עצמי לתרום 180 ש"ח להפצת העלון הנפלא "בזכות נשים צדקניות" ולהשתדל במשך חודש לשמוע 10 דקות סיפורי ישועות בקו הישועות.

בחסדי ד' ראינו ניסים גדולים, בתחילה הרופאים רצו לעשות לילד בדיקה מסובכת ומסוכנת ולפתע בלי שום סיבה הנראית לעין החליטו לוותר על הבדיקה כמו"כ הרופא רצה לאשפז אותנו למשך השבת לצורך מעקב אך בס"ד לבסוף החליט שאפשר לשחרר אותנו. גם החום שהיה לילד במשך כל הימים החל פתאום לרדת וברוך ד' הילד חזר לעצמו ומרגיש טוב.

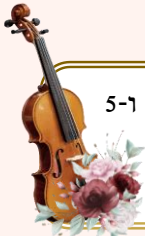
תודה לבורא עולם על כל הטוב והחסד שגומל עימנו !!

פינת ההלכה

צניעות בדיבור

אמרו חז"ל "קול באשה ערוה" דהיינו שאסור לאנשים לשמוע קול שירה של נשים, ולכן כל בת מגיל שתים עשרה ויש מחמירים מגיל אחת עשרה צריכה להיזהר שלא ישמע קול שירתה לזרים, וצריך לשים לב לזה בבתי ספר וכדומה הנמצאים במקום שעוברים גברים שבשעה ששרות יסגרו את החלונות שלא ישמע קול שירתן בחוץ.

שאלה: אני מאוד אוהבת לשיר ורציתי לדעת אם מותר לי לשיר שירי שבת ליד אחים שלי הגדולים? **תשובה:** נחלקו הפוסקים אם מותר לבת לשיר באזני אחיה הגדולים, ולכל הדעות בזמן לימודם ותפילתם אסורה לשיר באזניהם מכיון שזה דברים שבקדושה שאסור לאנשים לאמרם במקום ששומעים קול שירת נשים, ולכן אף לדעת הפוסקים המקילים לבת לשיר באזני אחיה הגדולים, מ"מ זמירות שבת אם יש בהם פסוקים או הזכרת שם שמים נחשבים דברים שבקדושה שלכל הדעות אסורה לשיר באזניהם.

קו הצניעות – קו הישועות: חייגי 073-3834050 הקישי #2448 ו-1
 שתפי אותנו גם את בסיפור הישועה שלך לזכות הרבים
 במייל: tzniutw@gmail.com

סיפור לשבת

חתונה בחינם!

בשמחת ה'שבע ברכות' לפני מספר שבועות, וכבדרך אגב שמע שחתונתו בתאריך ט"ו באב.

'ובדיוק הבוקר', הוא מוסיף ומספר לאב המופתע, 'פגשתי יהודי עשיר המחתן בט"ו באב, והוא מבקש ממני למצוא חתן שמתחתן באותו לילה. כידוע, יש סגולה מפורסמת להשיא חתן תלמיד חכם נזקק ביום חתונת ילד, והוא מחפש למצוא חתן כזה, שיהיה סגולה לצאצאים טובים ולמזל וברכה לזוג הצעיר. הואיל וכפי שראיתי בנך הוא בן תורה, ולפי מה שביררתי אתה לא אדם אמיד במיוחד, רציתי להציע לך מימון מלא לכל צרכי החתונה!'

אך שמע האב את הדברים, ודמעות רותחות החלו לזלוג במורד לחייו. הוא הודה לו בחום, ומיהר להתקשר לבנו ולבשר לו את הבשורה המרנינה, שהוכיחה שלא רק שהיתור לא עלה להם כסף, ההיפך הגמור קרה – בזכות היתור הם קיבלו מימון לכל הוצאות החתונה! 'הלא הלה חיפש חתן שמתחתן בט"ו באב, בדיוק. אם לא היינו מוותרים ומשנים את התאריך – לא היינו מקבלים את המימון המלא לחתונה!' – הבינו האב והבן גם יחד...

וסיפור זה, אותו שמענו מפי מגיד המישרים הרה"ג רבי שלמה מילר שליט"א שקיבלו ממקור ראשון, מהדהד באוזנינו מסר נוקב: פעמים רבות, היתור הוא ויתור לפרק זמן קצר, קצר מאוד. הרבה מאוד פעמים אנו מגלים שהיתור השתלם שבעתיים, היה כדאי כפליים. וגם אם איננו מגלים זאת בכוחות עצמנו, יודעים אנו שכוחו של היתור גדול ועצום, ולבטח הוא מעניק לנו שבעתיים על ההקרבה שלנו.

מסתבר שאי אפשר לדרוש מאדם לוותר, היתור הוא כלי לאנשים חכמים ונבונים בלבד. אדם רשאי לעמוד על שלו, להיות צודק בתכלית. אך הרבה יותר כדאי ומשתלם לאורך זמן לוותר, כי היתור הזה פותח שערי שמים ומעניק שפע ברכה והצלחה, מעל ומעבר לצפוי! (פניני פרשת שבוע)

'לוותר?!?!' – החתן כמעט שאג, 'שאני אוותר על התאריך שלי? למה?! הלא אני תפסתי אותו ראשון, יש לי אולם סגור, ועוד יותר בזול מבתאריך אחר. שאני אוותר?!'

האב הבין לכאבו של הבן, אך בדבדבד קרב אליו, ודיבר על לבו. 'ראה נא, לא הרבה פעמים מזדמנת לאדם הזדמנות לוותר, ויתור טוב ואיכותי כזה, ויתור שעולה לו כבריאות ממש... עכשיו יש לנו הזדמנות לוותר, למנוע ריב מיותר ואי נעימות גדולה. נכון שאנחנו צודקים, אבל הרבה יותר כדאי לנו לוותר, להתחיל את חיי הנישואין שלך בויתור עוצמתי ורב ברכות במיוחד!'

האב הוסיף לדבר על לבו, עד שחש כי הבן לא רק מסכים – אלא גם שש ושמח על הויתור. לאחר התייעצות עם רב והסכמת הצדדים, הם הודיעו לאולם על העברת החתונה לליל ששי – אור לט"ו באב תשע"ח, והודיעו לחתן השני – פנחס, כי החתונה נדחתה ביומיים, עובדה ששימחה אותו מאוד והוא הודה עליה בחום.

ואז, באחד מימי הקיץ, הוזמן משה החתן לשאת דברים בשמחת 'שבע ברכות' של אחד מחבריו. הוא נשא דרשה מאלפת שכל שומעיה התמוגגו ממנה, ביניהם גם עסקן מוכר שהבחור הנואם מצא חן בעיניו. לאכזבתו, התברר שהבחור הלז כבר התארס, והוא עומד להינשא באור לט"ו באב...

שמחת השבע ברכות הסתיימה, הכל חזרו לבתיהם. כמה שבועות חלפו, ולפתע מצלצל הטלפון בביתו של החתן משה א., ועל הקו – אותו עסקן שפגש בו בשמחת ה'שבע ברכות' המדוברת. בקול נרגש הוא מספר לאביו של משה כי שמע את דרשת בנו

היה זה בראשית ימי קיץ תשע"ח. בישיבה חשובה בקריית ספר שבמודיעין עילית התבשרו הבחורים בבשורה טובה שרדפה את קודמתה – לפני כמה ימים התארס משה א., ובחלוף כמה ימים התארס גם פנחס ל., שניהם מהמוכחים שבבני הישיבה. שמחה ושושון ליהודים, קול מצהלות חתנים...

שני הבחורים החלו בהיערכות לקראת יום נישואיהם, באווירה טובה ועליזה, ולפתע התברר כי קרתה תקלה. שני הבחורים קבעו את תאריך החתונה לאותו לילה, יום שלישי, אור ל"ג באב. שניהם בחרו בתאריך זה בליט ברירה, שכן אלו ימי 'בין הזמנים' – תקופת חופשת הקיץ, בה חלק מהבחורים שוהים בחופשות משפחתיות ולא יוכלו להשתתף בחתונה. ועתה, התברר כי גם הבחורים שכן יוכלו להשתתף, ייאלצו להתחלק לשתי חתונות שיתקיימו באותו לילה, באמת לא נעים...

במובן מסויים, זה לא רק לא נעים, יש לכך גם משמעות כלכלית כבירה. משה א. כבר סגר עם אולם על התאריך הזה בדווקא, שכן עלות האולם יותר זולה רק בתאריך הזה. העברת תאריך החתונה למועד אחר – משמעותה ויתור על הטבה כספית משמעותית, הנחה שהיא כאוויר לנשימה עבור הורי החתן!

ובכל זאת, בנסיון למצוא פיתרון כלשהו, סיפר משה לאביו על התקלה שקרתה. הוא היטיב להסביר כי למעשה הוא שתפס את התאריך לפני חברו, ובכלל – המשמעות הכלכלית של החלפת התאריך היא יקרה מאוד...

אך שמע האב את דבריו של בנו, ומיד החליט לעשות מעשה. 'ראה נא בני יקירי', אמר מיד, 'הרי גם לממן את ההתחייבות הבסיסית לחתונה, לא באמת יש לי מאיפה... אנחנו תלויים בחסד הבורא, והפער הכספי הנעוץ בין התאריכים – לא הוא שיעשה את ההבדל... מאידך, יש לנו הזדמנות לוותר!'

קוה אל ה'

כל מה שיש לי – מתנה מהקב"ה!

אלא מה שהטריפו". הוא מרגיש שהקב"ה זן ומפרנס, והא הנותן לו את מזונו. ליעקב יש פכים קטנים. מהיכן יש לו אותם? זוהי מתנת שמים, מתנה מידי של בורא העולם. מתנה כזו – חביבה היא עד מאד בעיניו, ובשום אופן אינו יכול לוותר עליה!

אני זוכר שבילדותי למדתי בסאטמר, ופעם האדמו"ר מסאטמר זצ"ל נתן לי מטבע שילינג. איזו שמחה וששון! במשך שנים הייתי מראה לכולם: "הנה, זה השילינג שקיבלתי מהרב"ה מסאטמר."

על אחת כמה וכמה כשמקבלים דבר מהקב"ה, כמה חביבות צריכה להיות כלפי הדבר. זה לא עניין של אהבת הממון, אלא זו אהבה למתנה מהקב"ה. לכן ממונם של הצדיקים חביב עליהם יותר מגופם.

ואם תשאלו, הלא בגמרא שם כתוב, שהטעם שחביב עליהם ממונם יותר מגופם הוא – "לפי שאין פושטין ידיהן בגזל", ולא כפי שביארנו, מחמת שזו נתינה מהקב"ה?

התשובה היא – הם הם הדברים: ממון הבא לאדם בגזל הוא ממון שאינו מהקב"ה. כביכול הגזול תפס ממון זה לבד, זו איננה מתנה מאת ה'. אבל הצדיקים אין פושטים ידיהם בגזל, כלומר: מה שיש להם – זה הכל נקי מהקב"ה, לכן חביב הוא עליהם יותר מגופם. (יחי ראובן)

אמרו חז"ל (חולין צא ע"א): "ויותר יעקב לבדו – אמר רבי אלעזר: שכח פכים קטנים וחזר עליהם, מכאן לצדיקים שחביב עליהם ממונם יותר מגופם."

רבותי, היתכן כך לומר, שבעיני יעקב הממון היה חשוב יותר מגופו? כלום מדובר כאן, אפע"ס, על קמצן כזה, שיחזור עד פרס כץ כי שם העגבניות יותר זולות בחצי שקל? ... ומלשון חז"ל משמע שלא רק יעקב אבינו, אלא כל הצדיקים, ממונם חביב עליהם יותר מגופם. הייתכן?! בבחרותי אמרתי ביאור נפלא בדברים, וברבות השנים ראיתי שגדולי עולם אומרים זאת (האר"י הקדוש ועוד):

כל אדם, כששואלים אותו על דברים שברשותו מנין לו אותם, כגון: "מהיכן יש לך את המגבעת הזאת?" עונה: "הלכתי לחנות הכובעים וקניתי אותה."

"ומאיפה יש לך את הספר הזה?" – "פלוגי נתן לי אותו במתנה."

אצל הצדיק הרגשת החיים שלו היא: 'כל מה שיש לי – זה הקב"ה נתן לי, קיבלתי מהקב"ה מתנה'. מהיכן יש לך את העט הזה? – "הוי, ברוך ה', הקב"ה נתן לי אותו". איך נתן לי? – על ידי שהרווחתי כסף, ובכסף הזה קניתי את העט בחנות, אבל כל אלו תוצאות. במציאות הקב"ה הוא זה שנתן לי את העט.

כשהצדיק יושב לאכול, מה הוא אוכל? כותב בעל החובות הלבבות' (שער ג' פרק ה'), שעובד האלוקים "לא יאכל

נצור לשונך

מוסר למה לי לשמוע עוד לשון הרע?

שח תלמיד אחד: "פעם דיברתי עם הגרא"ל שטיינמן זצ"ל אודות עסקן פלוני שעשה כמה עוולות ודנתי עמו מה לעשות עמו, וחשב הרב זמן מה. תוך כדי זה נזכרתי בעניין שעשה אותו עסקן ורציתי לספרו.

אבל הוא עצרני ואמר: 'תראה כבר החלטתי מה לעשות לגביו, ואומד אני בדעתתי שגם מה שיש לך לספר כעת לא יוסיף לי בהכרעה, ואם כן למה לי לשמוע עוד לשון הרע'. נמצא כי גם בשיחה הנצרכת במידה וכבר הושגה התועלת, שוב אין היתר לדבר! (הפה קודש קודשים)

הלכה לידע בעלי שמחה על דירה פנויה לשבת

שאלה: שכנה שמחנת בקרוב, שאלה אותי לגבי דירות שתהיינה פנויות לשבת. האם מותר להודיע לה על משפחה שנוסעת, או עלי לחשוש שמא בעלי הדירה לא יסכימו לתת אותה, ויגרם סכסוך? באותה הזדמנות רציתי לשאול שאלה דומה לגבי השאלה של מכשירי חשמל וחפצים יקרי ערך: האם מותר לענות ולומר, שלשכנה פלונית יש מכשיר או צריכים לחשוש שמא לא יסכימו להשאיל?

תשובה: אם הנשאלת משערת שמשפחה פלונית תסכים לתת את הדירה לשבת (ונראה שגם אם אינה יודעת מה תהיה תגובת המשפחה לבקשה), מותר לה לידע את בעלת השמחה על האפשרות הזו. הוא הדין בנוגע למשירים חשמליים. אולם אין לפרסם ברבים על אודות המכשיר שברשות השכנים, אלא לספר בצנעה למתעניינת.

במקרה שנראה לנשאלת שמשפחה פלונית לא תיתן ברצון את הדירה או את המכשיר, אין להציע את האפשרות הזו לשואלת.

שביבי אור

סודו של קנקן האפר...

באחד המדפים היה קנקן, מלא על גדותיו ב... אפר - -
שקט של פליאה השתרר בחדר, מבלי שאיש יידע מה ייעודו
של קנקן אפר זה, ולמה הוא שימש. התבוננו היטב בקנקן
מכל צדדיו, ניסו לבדוק אם משהו מסתתר בתוך האפר, או
אולי יש כיתוב נסתר על הקנקן, אך לא עלה בידם אפילו
קצה חוט.

רק בחלוף תקופה נוספת, התגלה סודו של קנקן האפר, על
ידי שמשו של מרן רבי דוד, שהעיד בפני רבי אבא
אביחצירא זצוק"ל (בן דודו ומחותנו של מרן רבי דוד), על
דבר המעשה שאירע עמו.

וכה סיפר:

"לפני שנים רבות, הזדמן לי לשהות בחדרו של רבנו, בפעם
נדירה ויוצאת מן הכלל, באותם רגעים נעלים שלפני תחילת
לימודו. בפנינת החדר, נתגלתה לנגד עיני דמותו של רבנו
כשהוא שוכב, ועליו מפוזר אפר...

"המראה היה כה מוזר ותמוה, מבהיל ונורא הוד, עד אשר
לא ידעתי את נפשי מרוב פליאה ותדהמה. לאחר רגעים
אחדים, הבחין בי רבנו וקראני אליו, הזהירני באזהרה
חמורה, לבל אגלה זאת לאיש כל ימי חייו.

"באותו מעמד, הוסיף רבנו לדבר אלי, וביאר באוזני את
פשרה של הנהגתו זאת, ואמר לי: 'בכל יום ויום, מכבדים
אותי בני הקהילה בכבוד גדול ורב, ומשבחים אותי בכל
מיני תשבחות שבעולם. כל ימי ברחתי מהכבוד, והנה הוא
רודף אחרי, ואני אנה אני בא... חרד אני שמא אתפס באותה
מלכודת מסוכנת של כבוד... לכן מצאתי לי עצה, ומדי יום
לפני תחילת לימודי אני מכסה את עצמי באפר, לשנן
ולהחדיר בתודעתי את יום מיתתי... דבר זה, יפה כוחו
להמית את גאוותו של אדם, כי מה יתגאה אדם שסופו
להיות טמון בעפר..."

"נוכחתי אז לראות" - סיים השמש - "כי ככל שהכבוד רדף
אחריו, היה רבנו בורח ממנו בכל כוחותיו, ונזהר ממנו
כמפני אש." (אור לישרים)

מדי יום, בטרם החל מרן הגה"ק המקובל האלוקי
המלוכ"ן רבי דוד אביחצירא זי"ע הי"ד את סדר לימודו,
היה סוגר את דלת חדרו למשך דקות אחדות, ומתבודד
לבדו מבלי שאיש ידע על מעשיו. היו ששיערו כי הוא אומר
פרקי תהילים, אחרים סברו שהוא רוצה לאגור כוחות לפני
תחילת הלימוד, אולם היו אלה השערות בלבד, כיון
שמעודו לא הניח מרן רבי דוד להיכנס לחדרו באותם רגעי
התבודדות.

בפתח החדר היה וו מיוחד, ועליו היה תלוי מפתח החדר,
ובכל זאת לא אירע אף פעם שמישהו ינסה להיכנס לקודש
פנימה בלי רשות, להביט אחר מעשיו של הצדיק הקדוש.

פעם אחת, בודדת ונדירה, נכנס אדם לחדר בלי רשות. היה
זה השמש הנאמן, שנקלע לחדר באותם דקות של
התבודדות. מראה נורא נגלה לנגד עיניו, והוא נותר לעמוד
על עומדו פעור פה, מבלי לדעת את נפשו מרוב תדהמה.

גם מרן רבי דוד חש בהימצאו של השמש בחדרו, והוא
הורה לו לגשת אליו, והזהירו לאמור:

"דע לך! כי כל הימים אשר אני חי עלי אדמות, הינך מוזהר
ועומד לבל יידע איש מכל אשר ראית כאן - - -"

במשך שנים ארוכות נצר השמש את לשונו, ולא סיפר
מאומה מכל אשר ראה בחדר הצדיק באותה הזדמנות
נדירה. אזהרת רבו הדהדה באוזניו, והוא נשמר מלגלות את
הסוד הגדול, אפילו למשפחתו ולידידיו הטובים ביותר.

כעבור שנים ארוכות, לאחר שהתעלה מרן רבי דוד לגנוי
מרומים, התכנסו בני המשפחה וטיפלו בעזבונו אשר הותר
אחריו. בחרדת קודש, התיישבו בני המשפחה ליד השולחן
ששימש את מרן רבי דוד בחייו, התבוננו בחפציו האישיים
שהוצאו מהארונות, והתרפקו עליהם ברגש של קדושה. הם
התרגשו לאחוז בדיהם את סידור האר"י בו היה מתפלל
מדי יום; הגביע בו היה מקדש ומבדיל; הטלית והתפילין...
וכאשר פתחו את ארונו האישי, והוציאו בראת הכבוד את
החפצים שהיו בו, החסיר ליבם פעימה, ופיהם לא חדל
מלמלל בשבחי של הצדיק המנוח.

חכמת נשים

בני יפרנסו אותי... בעולם הבא

הגה"צ ר' אליהו לאפיאן זצ"ל, העריך והוקיר את רעייתו מאוד מאוד. שנים רבות לאחר פטירתה היה חוזר ומספר בשבחה של
רעייתו את הסיפור הבא:

וכך היה המעשה: במלחמת העולם הראשונה רעבה משפחתו ללחם, לא היה מה לאכול, והשכנים אמרו לרעייתו:
"מדוע את כה טפשה, הרי יש לך תשעה בנים. תבקשי מכמה מהם שישובו הביתה מהשיבות כדי שיעזרו לכם בפרנסת הבית".
והיא ענתה להם: "אינני רוצה שהילדים שלי יעזרו לי כאן בעולם הזה. בעולם הזה הקב"ה יעזור, אבל אני רוצה שהם יעזרו לי
היכן שרק הבנים יכולים לעזור, וזה בעולם האמת".

הבנים נשאו ללמוד בשיבות והמשפחה הסתדרה כך בלי שהבנים עזבו את הלימוד. סיפור מיוחד זה על אשתו, היה ר' אליהו
נוהג לספר גם כאשר רצה להשפיע על אנשים שלא יוציאו ילדיהם מהשיבות.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' חיים חתנתו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשד"מ
ת.נ.צ.ב.ה